

линия, която ще мине прѣз Дубница-Кочариново за Содунъ, тя не обѣщава голямо развитие въ бъдеще, при все че възгледата и сж доста добро качество. Анализа на тия възглища е далъ слѣдния резултатъ: влага 9.98, пепелъ 5.27, дѣлвни 40.54, възлень 44.21, сѣра 2.08, калории 5400.

Лигнититѣ възглища при Гръбтово на западъ отъ Хайнския боазъ сж констатирани при изучаванята прѣзъ 1893 год. Тукъ терциарния басейнъ е малкъ, включенъ между еруптивнитѣ скали на върха *Дебелеузъ* и началото на *Хайнския проходъ*, той има два (2) кил. ширина и 5—6 кил. дължина. Констатирано е единъ пластъ отъ 1.20 м. дебедина съ падение къмъ сѣверо-истокъ подъ $\gt 30^\circ$. Възвдѣствие зариванieto на пластовеѣ и отиванieto на частъ отъ тѣхъ къмъ сѣверната страна на басейна, експлоатиранието му е възможно само съ кладенци (Puits). Тоя басейнъ представлява извѣстенъ интересъ, като се има прѣдъ видъ, че линията Руссе-Търново-Нова-Загора мина прѣзъ него. Анализа на възглищата даде слѣдния резултатъ: влага 7.67, пепелъ 18.53, калории 3760, дѣлвни вещества 32.04, възлень 41.76.

Такива сжщо лигнитни възглища се срѣщатъ и при селото Туденъ, Царибродска околия, само че пластовеѣ сж тѣнки, мѣстността непристъпна, възвдѣствие на което експлоатиранието имъ става проблематична. Старостята на тия възглища не е точно опрѣдѣлена. Възглищата при селата Банншоръ, Филиповци (околии Трънска и Кюстендилска), сж сжщо лигнитни съ не точно опрѣдѣлена геологическа старостъ; сжщо такъвъ е и лигнита при с. Долно-Сѣхрале, Казанлъшко.

Землистѣ лигнитѣ. Тоя видъ възглища се срѣща на много мѣста въ Софийско: при с. Вистрица, с. Кжтино, с. Аламирковица, съ Чукурово, въ Татаръ-Пазарджишко при с. Габровица, въ Ломско при самия градъ Ломъ-Паланка, Чирпанско въ Меричлери, с. Каяджикъ

de 25,000 levs. Vu son isolement de la ligne ferrée centrale qui passera par Doubnitsa — Kotecharinovo pour Salonique, cette mine ne promet pas un grand développement dans l'avenir, quoique ses charbons soient d'une assez bonne qualité. L'analyse faite a donné le résultat suivant: humidité 9.98, cendres 5.27, matières volatiles 40.54, carbone fixe 44.21, soufre 2.08, calorique 5400.

Les lignites près du village de Brestowo, à l'ouest de Haïnsky-Boyaz ont été constatés lors des études faites en 1893. Ce bassin tertiaire est petit et enfermé entre les rochers éruptifs du mont „Debelatz“ et le commencement du „Haïnsky-Boyaz“; sa largeur est à peine de 2 kilomètres et sa longueur de 5—6 kilomètres. On y a constaté une couche de 1 m. 20 d'épaisseur plongeant vers le nord-est. Par suite de l'enfoncement des couches et de l'élévement d'une partie d'entre elles vers la partie septentrionale du bassin, l'exploitation de cette mine ne pourrait se faire autrement qu'au moyen de puits. Ce bassin offre un certain intérêt si l'on considère, que c'est à travers ce bassin que passe la voie-ferrée Roustchouk — Tirnovo — Nova-Zagora. L'analyse a donné le résultat suivant: humidité 7.16, cendres 18.53, matières volatiles 32.04, carbone 41.76, calorique 3760.

De pareils charbons-lignites se trouvent aussi près du village de Touden, arrondissement de Tsaribrod, avec cette différence que les couches sont minces, la localité inaccessible et que leur exploitation devient ainsi problématique. L'ancienneté de ces charbons n'est pas exactement fixée. On en trouve aussi aux villages de Banischor et Philippovtzi, arrondissements de Trn et Kustendil, qui sont aussi des lignites mais sans ancienneté géologique déterminée; le lignite près du village de Dolno-Sohralé, arrondissement de Kazanlyk est de la même catégorie.

Lignite terreux. On trouve des charbons de ce genre dans plusieurs endroits du département de Sophia: aux villages de Bistritz, Ketino, Aldomirovtzi, Tchoukourovo, dans le département de Tatar-Pazardjik près du village de Gabrovitza, dans le départ-